

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Polygráf

XX. évfolyam 1. szám - 2010. szeptember 15.

A 2009/2010-es tanév kitűnő tanulói

Kapelner Zsolt (euFóriA)	Fazekas Júlia (Színe-JáVa)
Kelemen Dávid (euFóriA)	Kozányi Hédi (Színe-JáVa)
Kurucz Lili Anna (euFóriA)	Toronyai Flóra (Színe-JáVa)
Debreczeny Flóra (ALL-GO)	Szabó Katinka (Hoppá)
Vasas Virág (ALL-GO)	Lukács Laura (MannA)
Halassy Gyöngyi (Non-stop)	Szőnyi Eszter (MannA)
Katona Vera (Non-stop)	Tóth Csenge (MannA)
Sáfrány-Kovalik Rozália (Non-stop)	Dáva Liza (HaRibó)
Galambos Nikoletta (GamMa)	Ihász Orsolya (NOVA)
Iglódi Anna (GamMa)	

A Soroló első öt helyezettje és a legjobb osztály

1. Iglódi Anna (GamMa)
- 2.-3. Kurucz Lili Anna (euFóriA) és Lukács Laura (MannA)
4. Pivarnyik Balázs (ADSL)
5. Kozányi Hédi (Színe-JáVa)

Fibonacci

Évfolyamelsők a Soroló alapján

7. évfolyam: Ruzsa Rania (NOVA)
8. évfolyam: Hahn Zsófia, Philipp Hanna (MannA)
9. évfolyam: Gelencsér Dániel (Hoppá)
10. évfolyam: Gedeon Edit (Poligon)
11. évfolyam: Krizsán Lili (Tibor)
12. évfolyam: Kelemen Dávid (euFória)
12. évfolyam: Szabó Melinda (GamMa)

IT-díjak

Az Év szülője: Farkas Éva
Az Év csoportja: Énekkar
Fülig Jimmy-díj: Oláh Béla
Post-Politechnikum-díj: Takács András
Poltzer-díj: Pivarnyik Balázs (ADSL)

Egyéb díjak

Egészségért díj: Terényi Viktória (CLASS)

A Poli Alkotói: Legény Olivér (ALL-GO), Balczó Dorottya és Zsótér Dániel (euFóriA)

Az Év alkotója: Katona Viktória (Non-stop)

A legjobban ügyeletező osztály: GamMa

A diákok által adományozott díjak

A legfelkészültebb tanár: Fehér Márta

A legaktívabb tanár: Barta Géza

A legérdekesebb tanár: Szász Kata

A legösztönzőbb tanár: Somogyi Ágota

A legtoleránsabb tanár: Somogyi Ágota

A legsportosabb tanár: Kővári Márton

A legjobb kedvű tanár: Adorján András

A legpontosabb tanár: Nádasdi Zsuzsa

A leghízeltebb tanár: Péterfi Pál Balázs

Az év tanára (Legtanár): Adorján András

Gratulálunk

A Politechnikum vezérkara 2010/11-ben

Pedagógiai vezető: Diósi Alojzia

Ügyvezető koordinátor: Dr. Marosvári Péter

Szakmai koordinátor: Nagy Ilona

Pedagógiai koordinátor: Lendvai Györgyi

Adminisztrációs koordinátor: Csürke Ibolya

Munkacsoport-vezetők:

Angol nyelv: Heckmann Ágnes

Informatika: Péterfi Pál Balázs

Második idegen nyelv: Sáfrán Katalin

Matematika: Kocsis Márta

Művészetismeret: Gallai Zsófia

Társadalomismeret: Fehér Márta

Természetismeret: Veres Gábor

Testkultúra: Láng Andrea

Szakképzési felelősök:

Gonda Erzsébet és Gáti Emese

Bizottsági titkárok:

Iskolabíróság: Kocsis Márta

Iskolatanács: Földesné Hartmann Ibolya

Felvételi Bizottság: Gallai Zsófia

Szociális Bizottság: Hargitai Bea

Gazdasági vezető: Jóri János

Iskolamenedzser: Gróger Diana

Mentális csoport:

Pszichopedagógus: Czibor Erzsébet

Pszichológus: Varga Anna

Fejlesztőpedagógus: Németh Erika

Egyéb tisztségek:

Iskolatitkár: Kárpátiné Huszár Zsuzsanna

Gondnok: Szűcs László

Könyvtáros: Jakab Judit

Oktatástechnikus: Anda Tamás

Rendszergazda: Egerváry Gergely

ISKOLABÍRÓSÁGI HÍREK

Testkultúra-órai viselkedés és káromkodás

Ideje: 2010. június 9.

Bírók: Orosz Ildikó szülő, Paál Borbála diák, Kocsis Márta tanár

A panaszoltak: öt nyolcadikos tanuló

A panaszosok: Nagy Ilona szakmai koordinátor, Boncz Bernadett testkultúra-tanár

Résztevők: két osztályfőnök, két szülő és két osztálytárs

Előzmények: Három diák a testkultúra-órán konfliktusba keveredett, amely tettlegességig fajult, továbbá egyikük társadalomismeret-órán nem ült a helyére, a tanári felszólítás után pedig hangosan káromkodott. Másik két tanuló nem hajtotta végre az úszásórai feladatokat.

Tárgyalás: Ez utóbbi két diák elismerte a panaszban foglaltakat, habár kifejezték, hogy a testkultúra-órai körülmények nem kedveznek a munkavégzésnek. Véleményük szerint viselkedésük nincs hatással az osztály többi tagjára, akik egyébként sem nagyon dolgoznak. Nem tudták, hogy mi lenne erre a helyzetre a megoldás.

A káromkodó elismerte a panasz rá vonatkozó részét. Az osztályban véleménye szerint nehezen tartható be az ülésrend, mindenki mindig elül a helyéről. Személyes ellentétekkel is indokolta azt, hogy nem ült a helyére. Sajnálta, hogy káromkodott, viszont utána elnézést kért az érintett tanártól. Többen jelezték, hogy a tanuló nagyon sokat fejlődött indulatainak kezelése terén.

A testkultúra-órai összeütközés három résztvevője közül az egyik elmesélte, hogy a másik két osztálytárs lefröcskölte őt úszás közben, és ezt többszöri kérés után sem hagyták abba. Ezután nekiesett a fröcskölőknek, megkarmolta őket. Tudja, hogy nem így kellett volna elintézni, de saját magát indulatosnak tartja és az elfajuló ellentéteket általában így rendezi.

A két fröcskölő elismerte, hogy locsolkodtak, de nem tartották ezt nagy véttségnek. Nem érezték úgy, hogy provokálták volna társukat. Az osztályfőnökök jelezték, hogy egy régóta fennálló konfliktus robbant ki ilyen módon.

Határozatok

1. Az úszásórai feladat-megtagadókat az Iskolabíróság szigorú megrovás büntetésben részesíti. A büntetés hatálya 2011. január 31. Ha büntetés hatálya alatt hasonló ügyben Iskolabíróság elé kerülnének, akkor a szigorú megrovást priuszként kell figyelembe venni. Kötelezi őket továbbá arra, hogy egy testkultúra-órát vezényeljenek le, vagy más módon fejezzék ki együttműködési szándékukat. Erről a diák iskolabírónak kell beszámolniuk.

Indokolás: A panaszoltak több ponton megsértették az iskolai házirendet. A bíróság nem látta jelt annak, hogy a panaszoltak tisztában lennének a saját felelősségükkel, ezért szigorú megrovást kaptak. Mivel arra sem látott garanciát, hogy a jövőben ne következzenek be hasonló esetek, szükségesnek érezte a kötelező priusz ítéletet is.

2. A karmoló diákat az Iskolabíróság szigorú megrovás büntetésben részesíti. A büntetés hatálya 2011. január 31.

Indokolás: A bántalmazás súlyos véttség, semmilyen formája nem engedhető meg a Politechnikumban.

3. Az egyik fröcskölő tanulót az Iskolabíróság megrovás büntetésben részesíti. A büntetés hatálya 2011. január 31. Ha a panaszolt a büntetés hatálya alatt hasonló ügyben Iskolabíróság elé kerülne, akkor a megrovást priuszként kell figyelembe venni.

Indokolás: A bíróság nem kifejezetten látta jelt annak, hogy a panaszolt tisztában lenne a konfliktusban betöltött szerepével, saját felelősségével. Mivel arra sem látott garanciát, hogy a jövőben ne következhetne be hasonló eset, szükségesnek érezte a kötelező priusz ítéletet is.

4. A fröcskölő és káromkodó tanulót az Iskolabíróság szigorú megrovás büntetésben részesíti. A büntetés hatálya 2011. január 31. Indokolás: A konfliktusok tettelesen való rendezése nem fogadható el, súlyos véttség. A káromkodást semmilyen szinten nem tolerálja a Politechnikum. Enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság az együttműködést és azt, hogy a vitás helyzet után elnézést kért az érintett tanártól.

2010. június 11.

Igazolatlan hiányzások

Időpont: 2010. június 14.

Bírók: Villing Sándor szülő, Varga Zsófia diák, Kocsis Márta tanár

A panaszoltak: négy tizenegyedikes tanuló

A panaszos: az osztályfőnök

Résztvevők: a két osztályfőnök, három szülő

Előzmények: Panaszoltakat osztályfőnökük panaszolta be az iskolabíróságon az igazolatlan órák magas száma miatt. A tárgyalás napján panaszolt1-nek 232/40, panaszolt2-nek 205/50, panaszolt3-nak 223/12, panaszolt4-nek 164/35 órányi hiányzása (összes/igazolatlan) gyűlt össze. Korábban mindegyik panaszolttal szerződést kötöttek az osztályfőnökök, de ezek nem hoztak eredményt.

Tárgyalás: az egyik osztályfőnök János kiegészítette a panaszt: elmondta, hogy a szülők rendszeresen (1-1,5 havonta) értesítést kaptak a hiányzásokról. Kérte, hogy a bíróság segítsen a hiányzások hanyag kezelésének megszüntetésében.

A panaszoltakkal folytatott megbeszélés során kiderült, hogy jellemzően az odafigyelés hiánya és az iskolai szabályok laza értelmezése vezetett a hiányzások nagy számához.

Határozat: Az első fokon eljáró Iskolabíróság mind a négy tanulót Felfüggesztett kizárás büntetésben részesíti. A büntetés hatálya 2011. január 31. Amennyiben az igazolatlan órák száma január 31-én meghaladja a 15 órát, a büntetés hatálya automatikusan meghosszabbodik 2011. június 15-ig. A bíróság a hasonló helyzetek elkerülése céljából 2010 szeptemberében beszélgetésre hívja a panaszoltakat.

Indokolás: A panaszoltak súlyosan megsértették az iskolai házirendet és a korábban kötött szerződést. A panaszoltak a tárgyaláson együttműködőek voltak, de a bíróságnak nem sikerült meggyőződnie arról, hogy teljesen megértették a probléma lényegét.

2010. szeptember 2.

Az Iskolabíróság nevében: Kocsis Márta

Tájékoztató

Mint ismeretes, eddigi szabályaink szerint, ha valaki nem felelt meg a kísérettségén, a pedagógusközösség dönthetett úgy, hogy máshol kell folytatnia tanulmányait. Ez történt több diák, így Trapp Zsolt (Színe-Jáva) esetében is.

Zsolt kérvénnyel fordult tanáraihoz, a döntés megváltoztatását kérve. A kérvény lényege, öt idézve: „Fellebbező levelemben tanulmányi és magatartásbeli pozitív változást ígértem.”

Több szempontot mérlegelve az augusztusi osztályozó konferencia úgy döntött, hogy a kérvényben foglalt vállalásait szerződésbe foglalva, illetve a kísérettségi pótlására vonatkozó szerződést elfogadva Zsolt folytathatja tanulmányait a Politechnikumban.

Váczai Éva, osztályfőnök,
Trapp Zsolt, Színe-Jáva

Kistolmács, 2010

Nagyon nehéz olyasvalamiről írni, amit az ember leginkább úgy érthet meg, hogy ha átéli. Számomra a nomád tábor is ebbe a kategóriába esik, ezért előre is elnézést kérek, hogyha nem teljesen tudom átadni mindazt, ami a fejemben kavargó a témával kapcsolatban.

Nagyon sok tévhit él az emberekben a nomád táborral kapcsolatban; ezek közül rögtön meg is cáfolnék párat. A nomád tábor nem egy cukormáz-zal bevont szeretet-sziget az Óperenciáson és az Üveghegyen túl, és nem is a Politechnikum büntetőtábor. A nomád tábor valódi jellege valahol e két szélsőség között definiálható. Na mármost ha figye-

lembe vesszük, hogy ez már a sokadik mondat, amit leírok a semmiről, és elfogadjuk a tényt, hogy mondataim tartalmatlansága és hossza egyenes arányban nő a szöveg terjedelmével, arra a megállapításra kell jutnunk, hogy legfőbb ideje, hogy ezt a mondatot befejezzem és végre a tárgyra térjek.

A nomád táborban az a legjobb, hogy az ember jól érzi magát. Ez nagyon ostobán hangzik, de így van. Ez alatt a két hét alatt a táborozó átkerül egy gondtalanabb, emelkedettebb tudatállapotba. (Ehhez nem szükséges semmilyen tudatmódosító szer fogyasztása). A tábor a kreativitás, tömény hülyeség, humor, zene, disznóviccek, mértéktelen élelmiszerfogyasztás és csapatmunka bizzar, mégis rendkívül kellemes egyvelege. A tábor nem egy rózsaszín mackóvár, mint ahogy már említettem, itt igenis van úgy, hogy rossz kedve van az embernek, és mindent utál, viszont mindenki talál benne magának valami szerethetőséget, valami olyat, amitől aztán eljön a következő évben és így tovább.

A rendkívüli közösségi élmény számtalan formában megnyilvánulhat, például a közös csobbanások a 3°C-os forrásban (cél a hibernáció elérése), az össznépi kullancs- és rőzsegyűjtés, kedvesemvállánsírók tábortüzek és így tovább. Új barátságok és szerelmek születnek, amik – még ha nem is tartósak, de feltétlenül – szükségesek egy fiatal szellemi fejlődéséhez.

Végezetül, ha a kedves olvasó már a felét megértette a leírtaknak, boldog vagyok. Feltevé persze, ha a jó felét értette meg. Ha bárkinek kedvet tudtam csinálni a nomád táborhoz, az annyit jelent, hogy sokat fejlődtem gondolataim értelmes megfogalmazása terén. Ha viszont az ellenkező hatást értem el, akkor csak annyit kérek, hogy mielőtt a tisztelt olvasó végképp valami gyűlöletes dologként könyveli el a nomád tábor, olvassa el a többi értekezést is e témában, és ne csupán egy unatkozó elmeháborodott eszmefuttatására hagyatkozzon.

Amúgy gyertek nomádba. Tök király meg minden. TÉNYLEG.

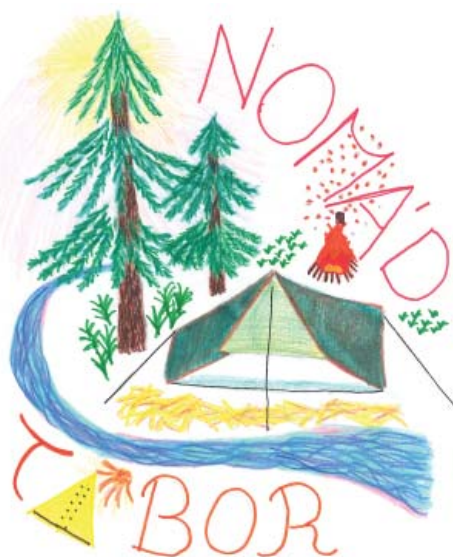
Pivarnyik Balázs

Nomádtábori emlékek

Az idén sok új táborozó kérdezte meg tőlem, hogy hányadik táborom is ez. Én viccelődve válaszoltam, hogy még csak az első, pedig valójában ez már az ötödik volt. Természetesen ezt senki sem hitte el, de a Nomád utolsó éjjelén rádöbbsentem, hogy tulajdonképpen igazat mondtam. Mert szinte mindegy, hogy mennyire vagyok tapasztalt a sátorépítésben, a főzésben vagy a tűzrakásban, minden tábor más és más. Ugyanis jönnek új táborlakók, találkozunk a régiekkel, de mindenki változik, új és újabb poénok születnek, amelyek szállóigékké válnak. Ez valami olyasmi, mint amit egy baráttól elvárók: nem okoz csalódást, de mégsem válik megszokottá, unalmassá. Nem csoda, hogy akad, aki évtizedek óta jár minden évben Nomádba, és azt hiszem, ő sem unta meg.

A csapat, amelybe beosztanak, sokak szerint olyan, mint egy család. Én személy szerint nem így gondolom, de még nem volt olyan, hogy ne éreztem volna velük jól magam. A sáortársaság nekem különösen fontos, velük minden tábor remek.

Mindenki más dolgot szeret meg a Nomádban, de engedjétek meg, hogy bevalljam, előfordultak olyan dolgok is, amiket én egyáltalán nem szerettem. Ugyanakkor nem volt még egy pillanat sem, amikor megbántam volna, hogy eljöttem. Létezik a „nomad

feeling”, amit senki sehol máshol nem érezhet, mint ott és akkor, és ez nem csak duma. Ha csak a tábor alatt készült képeket látnám, el nem tudnám képzelni, hogy mit élveznek azok az idioták a semmi kellős közepén, a koszban (a természet lágy ölén), és miért nem jönnek haza abban a pillanatban, amikor meglátják, hogy a következő tizenkét napon azon a koszlott szalmazsákon fognak aludni, ami egy szinte becsukhatatlan, alj nélküli, használt katonai sátorban fekszik.

De ha nem így lenne, a Nomád nem lenne nomád. Ugyanis pont ez az, ami egymásra utal, és nem hagy egyedül bennünket. Nem tehetem meg, hogy ne keljek fel hajnali háromkor, mert más is megtenné ezt értem. Amikor erőt veszek magamon és kibotor-kállok a sötétbe a társam mellé a pislákoló parázshoz felmelegedni, lehet, hogy pont abban a pillanatban találom meg a legjobb barátomat vagy barátnőmet.

Tisztelettel:

Molnár Péter Miklós (MPM),
a 11-es sátor örök lakója

LIKE! nyhjaaaaj. portya. sínek. meccs a feketefehér hang nélküli minimáltévén. ppt. annak adta joda aki megérdemelte. erdő mellett estvéledtem. alszik a szív és alszik a. most múlik pontosan . FRöcsögő FRancia FRuskák. viharpara. fürdőjárat! ruhábanfürdés. das boot. konyhások, sima kenyeret! hajlik a bojzafa,hm. árjúSÜR jú wantto kvit? sháátdááon. minimálparti. vébédöntő a tóbüfében. vírusirtás. a leg-youtube videók. VÍFZHORDÁÁÁS! AKG-s bögrék. színes ételek. krumplipucolás. tábortűz (rezsőgyújtás-(kummantás)). shabat. a végén pedig elkártyáztam a gyöngö szívem.

Németh Barbi, ex-euFória

Miután beszippantott miket az internet, féltünk, és csak egymásra számíthattunk. Kis fájlökká alakulva, egymást kerestük a kavalkádban, míg meg nem találtuk hozzánk tartozó kiterjesztésünket. Örültünk egymásnak nagyon, de az idő az internet világában is telik, ki hitte volna! Ledek csillagfényénél álomvilágba süllyedtünk, és reménykedve vártuk a holnapot. Hosszas fejlesztés alatt, melyet egyesek portyának is hívnak, jutottunk el végső célunkhoz, a kistolmácsi szerverhez, hol mappákba, sátrakba szortírozva töltöttük estéinket.

De napközben nem henýeltünk. Szebbnél szebb alkalmazásokban vettünk részt, és élveztük egymás társaságát. A napok hamar teltek, és nagy bánatunkra, a rendszergazda rendet tett a káoszban, ismét emberek lettünk, lelkünkben a vággyal, hogy ez a remek esemény ismét megismétlődjön.

Géhberger Máté (ADSL)

Miért volt jó Lengyelországban?

Youth in Action – Youth exchange – Lesznawola

2010. július 19. Leszálltunk a buszról, ahol elváltunk a német, a francia és a román csoporttól (a lengyeleket még a szálláshelyen elhagytuk), és azt kellett látnom, hogy a fél csoportnak potyognak a könnyei (a másik fele „csak” a száját biggyesztette).

Még volt majd egy napunk Varsóban, mivel a vonatunk csak este indult. Szóval volt egy nap, hogy felszárítsuk a könnyeket. A vonaton a társaság hangulata határozottan vidámabb lett, mondhatni nosztalgikus: a Lesznawolában közösen tanult dalokat idéztük föl, énekeltük, hallgattuk (hála a modern technikának, ma már mobiltelefonon keresztül is lehet zenét hallgatni!). Épphogy táncra nem perdültünk a kupében...

Megkönnyítendő a saját dolgom (= ennek a cikknek a megírását), megkérdeztem a magyar csoportot, hogy ők hogyan számolnának be erről az útról, hogy csinálnának kedvet másoknak, hogy részt vegyenek hasonló ifjúsági csereprogramokon. Nagy meglepetésemre azt a választ kaptam, hogy: „sehogy”. Kis hatásszünet után hozzátették: „Ne menjen más, mi szeretnénk részt venni az összes ilyen programon. Akárhol is legyen az, ugyanazok az emberek legyenek ott, mint akik most voltak.” Megnyugodtam. Mégiscsak jól érezték magukat.

A következőkben megpróbálom leírni azokat a mozzanatokat, amelyek – saját bevallás szerint – ennyire emlékezetessé tették a lengyelországi utat:

Először is gyönyörű helyen volt a szállásunk, Varsótól nem messze laktunk egy Rusiec nevű faluban csodálatos családi házak és egy szép erdő mellett. A programok pedig a szállástól nem messze, a nemrég felépült lesznawolai iskolában és annak környékén zajlottak.

Nem csak fantasztikus helyen volt a szállás, de szállásadóink reggelente – egyebek mellett – palacsintával örvendeztették meg a társaságot, úgyhogy a (viszonylag) korai kelés ellenére mindig vidáman kezdődött a nap.

Ami a társaságot illeti, hamar összecsiszolódott mind a negyvenegynéhány ember. A magyar csoport úgy fejezte ki szeretetét a többiek iránt, hogy néhányukat különbnél különbné becenevekké ruházott fel. Így lett egy olasz „piacos”-unk, aki az intenzív gesztikulációjáról kapta nevét. „Mindenkivel úgy beszél, mintha rá akarna sózni egy kiló narancsot!” Volt egy német „napló” névre hallgató fiatalember. Ő onnan kapta nevét, hogy minden nap, sőt minden pillanatban egy füzet fölött ült, és szemlátomást nagy precizitással jegyzetelt valamit – ezt a többiek mind nagy érdeklődéssel, kíváncsisággal szemlélték.

Folytathatnám még a becenevek hosszú sorát, de gondolom, a kedves olvasókat talán az is érdekli, hogy pontosan mit is csináltunk ez alatt a tíz nap alatt, amit Lengyelországban töltöttünk.

A programok nagy részének a célja nyilvánvalóan az volt, hogy az öt különböző országból érkező fiatalok megismerjék egymást és egymás (feltehetőleg különböző) kultúráját. Ebből az elgondolásból született az az ötlet, hogy mindegyik vacsorát – egy kis játékkal fűszerezve – egy másik országból érkező csapat készített. Tekintettel a fejlődő

désben lévő szervezetekre, a különböző nemzeti ételek (a híres olasz spagetti, a román puliszka, a francia mogette /fehér babból készült főzelékszerű étel/, majd palacsinta és persze, a magyar lecsó mákos gubával) különös népszerűségnek örvendtek. Meg kell azonban hagyni azt is, hogy nem csak az ingyencsúszóktól voltak népszerűek ezek a nemzeti estek: minden ország csapata megtanított egy-egy táncot, tánc lépést, dalt, amiket később is örömmel táncolt, énekelt, kántált az egész társaság. Így tette népszerűvé a magyar csoport a nagyszerű „csip-csip csókát” is.

A hivatalos (megtervezett) programokon kívül is zajlott az élet – természetesen. Egy ilyen program utáni este alkalmával derült ki például, hogy az általunk maffiának/gyilkososnak emlegetett játék Romániában, Franciaországban és Olaszországban éppúgy létezik, mint nálunk, csak a szabályok különböznek egy kicsit. Nem úgy, mint a „kent-kupé”, amit a franciákkal úgy tudtak játszani a magyar lányok, mintha együtt tanulták volna a játékszabályokat kisebb korukban.

A kultúrák tehát találkoztak – hivatalos programokon innen és túl. A tíz nap elég volt arra, hogy az öt különböző országból érkező csoport megismerjen néhány francia, német, lengyel, román vagy magyar specialitást. Ezen felül pedig a résztvevők felfedezhettek számos közös pontot a különbözőnek vélt kultúrákban.

Surányi Anna

Tour de Poli

Egy kis naplóféle

Először 2007-ben vágtam neki az öreg kontinensnek biciklivel, akkor egy tizennégy sebes-ségű túragéppel, kiváló felszereltséggel. Azzal a tudattal indultam neki, hogy valami rendkívülit teszek. Szerepeltem tévében-rádióban: Budapest-London túrám egy klímavédelmi kampány volt. Az utazásról akkor menet közben írtam naplót (a <http://lmv.hu/tour-de-kli-ma> címen ma is olvasható).

Az a túra talán rendkívüli volt, de semmi képpen sem egyedi. Számtalan hasonló utazóval találkoztam, David például egy kontrás, egysebes-ségű biciklivel tekert Egyiptomból az észak-németországi Brémába.

Utazás volt – a szónak minden értelmében. Úton levés fizikai, szellemi és lelki tekintetben. Erőpróba, készségfejlesztés és személyiségfejlődés.

Ezt vártam az idei kalandtól is, amire Pjohn-nal [Papp János, Poligon] és Basával [Basa István, matematikatanár] együtt vállalkoztunk. David által is inspirálva ezúttal egy sebességel, örökhajtással vágtam neki.

Amikor az ember útnak indul, és nem valamilyen gyors járművel teleportál a kiindulóponttól a célállomásra, akkor akarva-akaratlanul egy keretes szerkezetben elmesélt történet főszereplőjének bőrébe helyezi magát. Első alkalommal menet közben jöttem rá erre. Most már szinte vártam a véletlennek tűnő találkozásokat, azokat a mágikus pillanatokat, amikor a felbukkanó ismeretlenből ismerős lesz, és a találkozás a történet folytatódása szempontjából kulcsfontosságú információt vagy fordulatot hoz. Volt ilyen bőven először is, most is.

A problémák anno a 8-10. nap körül kezdtek begyűrűzni, amikor a testi-lelki kimerültség és a magány megtette hatását. Sírva ébredtem, zokogva tekertem, és hosszú évek óta eltemetett traumákat újraélve pörgettem a kilométereket.

Ahogy túltettem magam ezeken, és legurultam a Duna és a Majna medreit elválasztó hegyekről – kipipálva a legnehezebb szakaszt –, jöttek sorban a csillogó pillanatok. Kedves vendéglátók, jó idő, emberi szó, főtt étel.

Mindezt olyan isteni ajándékként éltem meg, mint ahogyan a megelőző napokat pokolnak.

Ezek nem írói képek meg költői túlzások.

A monotónia, a fizikai kimerülés, az edzés, a magány, a koncentráció, a lelkesedés, a start távolodása és a cél közeledése elképesztő transzba, módosult tudatállapotokba tudja repíteni az embert – nem mellesleg ingyen, tisztán és viszonylag egészségesen.

Ami pedig a készségeket illeti, hát legalábbis ésszel megtanultam, hogy az előre tervezés és a felkészülés a kellő időben sokszorosan megtérül. Amikor az eső ellen az Ibis hotelbe meg a buszmegálló betonkockájába kellett menekülnöm egyedül, akkor kicsit bántam, hogy nem szerveztem magamnak szállást.

Ez alkalommal nem magányos túrát terveztem, akadt is két bolond rajtam kívül a Politechnikumban, akikkel megosztottunk jót és rosszat, és arra is ügyeltem, hogy a szállással ne legyen ((túl) sok) gond – <http://couchsurfing.org>.

Minden tapasztalat és tervezés dacára már az első három napban megvolt a mélypont. A gondos előrelátásból most a csomagok pakolása és a szállítás kitalálása maradt ki. Terv, ötletek voltak, de lassan készült el a szerkezet és ez gondot okozott. Egykerekű utánfutóval indultam neki, de mivel előző éjjel állt össze, és nem szoktam hozzá, nem mertem elhagyni vele az országot. Elég koncentrációt és figyelmet igényel az örökhajtós tekerés, nem hogy még egyensúlyozgassak harminc kilót, amit egy jó méteres vontatón cipelek. *Anyát felhív, másik – kétkerekű – utánfutót kér, megjön, kicserél, Apának-Anyának sok cuccot lead, továbbmegy.* Mindezt még Győr előtt. Sőt, Győr előtt maradtunk aznap már teljesen, nem jutottunk el a városig.

Ha jól emlékszem Kocs községben aludtunk, kb. 100 km után. John nomádos rutinját felhasználva a kocsmában érdeklődtünk, hol is lehetne szálláshoz jutni. Csokit vettünk, tippet kaptunk és kikötöttünk egy épülő szállónál. „Sajnos” még nem voltak készen a szobák, így „kénytelenek” voltunk elfogadni a felajánlásukat, ami a bálteremből átalakított autósze-

relő műhelyre vonatkozott, bárpuittal, luxus zuhanykabinnal. Ingyen. Végül is jól indult a dolog.

Másnap – immár a stabil, de nehezebb – kétkerekű utifutival vágtam neki. John ekkor még friss volt és fiatalos, ezért igyekezett gyilkos tempót diktálni, de szerencsére rekkenő volt a hőség délben, így amíg ő a győri színház előtti parkban aludt, én kiválogattam még hét kilót a csomagból és hazaküldtem postán.

Bécsig megint nem jutottunk el, vagy 90 km-t mehettünk. A határon át igen, ott rajta, le a Lajta-partra, megfürödtünk a jéghideg vízben, s mint utóbb kiderült, ott volt a legjobb, mert a víz alatt nem csíptek a szúnyogok. A parton – lehetett szél, vagy eső akár – felhőkben jártak, és extra agresszívek voltak. A sátorban sem lehetett megmaradni, mert vagy levegő nem volt, vagy szúnyog volt. A züm-mögő zaj pedig rettenetes erősnek bizonyult. A vuvuzela kismiska. Kimentünk a levegőre éjszakázni, bugyolálással védekeztem.

Harmadik napunk volt talán a legrosszabb. 30-40 km-es szembeszél, esetenként még

erősebb lökések, esélyünk sem volt eljutni St. Pöltenig, ahol pedig megszervezett szállás várt a sörfőző Ingónál. Végül vonatra ültünk 30 km kínszenvedés és térdnyúzás után, elzaktoltunk az említett városba és megkerestük az emberünket. A McDonalds előtt ingyenes wifi-n megnéztük a címet, a GPS-en pedig, hogy hova is megyünk. Pontosabban nézte John, ahogy minden útvonaltervezés és térképezés az ő reszortja volt, ez úton is sok köszönet érte. Az én dolgom a szállás volt, leveleztem a couchsurferekkel.

Másnap Linz volt az úticél, százvalahány km. Egy olasz-osztrák vegyespáros várt minket a tizennégy hónapos gyerekükkel együtt, az új lakásukban, amibe aznap költöztek be. Dobozhalmok közt közlekedtünk, de pont ezért voltam nagyon hálás: ki az, aki ilyen körülmények közt még befogad 2 (3) utazót? Csak jó arcok lehetnek.

Három utazót, merthogy aznap beleakadtunk Joe-ba, aki szintén Budapestről indult kéreppárral Londonba. Összeverődtünk, együtt maradtunk, és este őt is bekértük a szállásra. Nem volt gond.

Itt tanultam meg azt az elvet is, hogy ha kétnyelvűvé akarjuk nevelni a gyermekünket, akkor az anya az egyik, az apa a másik nyelven kell hogy beszéljen hozzá, nem összevissza keverve. Ők német-olasz bontásban csinálták, egymáshoz pedig angolul beszéltek.

Linzben vettem egy spéci csomagtartót, amit a pályabringára is fel lehetett applikálni, így hátrahagyhattam Lorenzóéknál az utánfutót még egy adag felesleges csomaggal. Ezt John szülei hozták haza, miután lerakták Basát Regensburgban. Könnyebben, frissen és üdén vágtam neki a továbbiaknak. 39/16-ról 39/18-ra „váltottam” a váltó nélküli biciklin, némi autentikus szitkozódással vegyes szerelés segítségével.

A következő nap kb. 90-re, az utána lévő 140 km-re sikeredett, de megérte. Passauban egy angoltanárnak tanuló amerikai-osztrák házaspárnál éltük a királyok életét. Először fogadtak couchsurfereket, és hát kitettek magukért. Vacsora, reggeli meg minden. Regensburgban egy nagyon kedves diáklány várt minket, főzött ránk, mostunk, szárítottunk nála is, és az sem volt gond, hogy este 11 körül esett be Basa, John szüleivel megspékelve.

Másnap viszont nagyon lassan indultunk el a késői fekvés és a hosszúra nyúlt reggeli miatt, plusz kónuszt is húzogattunk Basa úr Millennium Falconján, így megint csak kb. 35 km sikeredett, mire végleg elcsigázódtunk, és újra vonatra szálltunk. Ez volt a legjobb döntésünk az egész túra során. Megúsztuk a német hegyeket, egy tengerésznél vacsoráztunk hajnali egykor, és másnap idilli környezetben karikázhattunk tovább a Majna partján.

Mielőtt Basa megjött, Johnnal már rendszeren összejöttünk. A nyelvből, a kommunikációból teljesen elhagytuk a felesleges paneleket, a szerepjátékot. A legkifejezőbb szavakra, a legtömörebb fogalmazásra szorítva röfögtünk egymásnak, és persze ahogy ilyenkor szokás, kialakult a kisközségi szleng és a törzsi rituálé is. Valahogy így képelem a katonaságot, amiből én hál' Istennek kimaradtam (melegfeszítvőket szerveztem polgári szolgálatosként, ha valakit érdekel.)

Mіндеzen körülmények között kíváncsián vártuk, hogy miként fog beilleszkedni Basa, aki Johnnal magázó viszonyban van, feltűnően igényes és néha – nekem – kicsit modoros stílusban nyilvánul meg, szóval kaján vigyorral fogadtuk.

B. István remekül vette az akadályt, humornak nem volt híján és négy-öt nap után azért belőle is ki lehetett csalogatni egy vaskos beszélést, miután órákig fárasztottam és savaztam. (Cserébe én kicsit kevesebbet káromkodtam.)

Jól összeállt tehát a csapat, John nagyjából a Majna és Rajna találkozásánál már belátta, hogy a gyiloktempó járható út egy két-háromnapos túrán, de itt nem, úgyhogy a sürgető légkör teljesen megszűnt. A szállásra érkezéskor három perc bemutatkozás után általában elájult ültő helyében, reggel pedig órákig kómázott, így nem kellett kapkodva indulni.

Frankfurt, Koblenz, Köln, Maastricht, Gent,

Folkestone voltak még a nagyobb állomások, ahol szervezett szállásunk is volt, emellett egy sørsátor a Majna partján, majd egy belga kisvárosban egy épülő apartmanház betonpadlója.

A kronologikus beszámolóból legyen is elég ennyi (annyit még talán, hogy már Kölnben elkezdtünk szomorkodni, hogy mindjárt vége a mesének). Nézzünk inkább néhány pillanatképet az útról:

Kerékpárút a vidéki Hollandiában:

Hollandia csak részben mélyföld. Van ott is dimb-domb, mégpedig abból a fajtából, ami hosszú enyhe emelkedő után hosszú, enyhe, de azért lendületes lejtővel jutalmaz. Mindezt este, lemerült lámpával sikerült megtapasztalnom. A világon talán nincs még egy hely, ahol lett volna bátorságom 30-40 km/h-val süvíteni egy ilyen bringasávon a vaksötétben, de itt ez is belefér. Tiszta, tükörsima, de jól tapadó aszfalt. Danku well!

Kerékpáros-gyalogos viszony a belgáknál:

Mit csinál a gyalogos a történelmi belvárosban a sétálóutcán, ha a kerékpáros cikázva-kegűlgetve halad el mellette? Ugrál és sikongat? Gentben nem. Úgy látszik, itt bíznak egymásban az emberek, legalábbis abban, hogy a kerékpáros tudja, mit csinál, és merre megy. A gyalogos, mintha csak a nyári szellő ment volna el mellette, olyan nyugodtan veszi a dolgot.

Freegan ebéd:

Van olyan idióta, aki Mainzban, ebben a tüchtig kis német turistavárosban elkéri a vendéglőben a szomszéd asztalon otthagytott kaját, mindezt nem lapítva-szemérmesen, hanem fennhangon, hogy az is meghallja a többi asztalnál, aki amúgy nem? Igen... Úgy hívják: Basa István. Respect, fater!

Zsolt adományai és organic couch surfing Belgiumban:

Van nekem egy barátom, aki sajnos kiköltözött Luxemburgba, és ott jó pénzért az EU-nak dolgozik. Ez a barátom hónapokkal az indulás előtt beírta a naptárjába a túránkat, és amikor Maastrichtban voltunk, csörgött, hogy akkor hol s mikor is találkozunk. GPS koordinátákat kapott, autóbá ült és 300 km-t hajtott, hogy lássuk egymást. Hozott hidegindítót (guarana ital), energiaszeletet (banánost), sátrat, hálósákokat, és még megdobott 40 euróval is, biztos, ami biztos. Amikor pedig Edinburghban volt a fesztivál-

lon, én tekertem egy extra 100-ast, hogy ös-szefussunk egy kávéra. Friends will be friends, right till the end.

Ami pedig a szállást illeti: miután Basa, a kol-duló hobó elmondta a Friteriben a pultosnak, hogy most a templomba megyünk menedéket kérni, az felajánlotta, hogy a barátjánál, aki apartmanházat épít a luxusétterme feletti szintekre az utca túloldalán, szóval ott talán megal-hatnánk. Este az étterem végébe jártunk le, a riasztó látókörét kerülgetve, reggel pedig az úr saját fürdőjét használtuk. Örültek, hogy segít-hettek. Ha utazó vagy, úgy tűnik, felébreszt-heted az emberekben a jót: a segíteni akarás az igényét. Cserébe elviszed a távoli földek és kultúrák hírét és a köszönetet.

Dimbek-dombok, taposópédál és szabadon-futózás:

Vettem egy racsnit a fixire, mert már nagyon untam, hogy lassítani kell a lejtőkön, de vettem egy taposópédált is, amire könnyebb belépni, mint az spd-be. Punkos büszkeségem nem engedte, hogy a racsnit használjam Londonig, de a taposót felraktam, így már lehetett a lejtőn süvíteni különösebb gond nélkül.

John a vonaton:

John térde Maastricht után elkezdett kat-togni. Mondtam neki: fatter, ne csinálj hiúsági kérdést ebből, takarodj fel a vonatra, fiatal vagy, most állj le, mielőtt komolyabban lesé-rülsz. Pihent pár napot, majd visszaszállt a nyeregbe és végigcsinálta a túrát. Ha valakinek megfordulna fejében, hogy ez így nem ér, meg csalás, meg mi ez már, az csinálja utána! 2000 km-be belefér 500 km vonat.

Couch surfing in general:

A couch surfing – röviden – egy online és offline közösség, ahol a regisztráltak kölcsö-nösen szállást adnak és kapnak világszerte, igény és megegyezés szerint. Lehet olvasgatni egymás profilját, és kikeresni a szimpatikus arcokat, hogy couch request-et küldjünk. A túra során többször, többektől, egymástól függetlenül elhangzott: „CS gives me back my hope in humanity”. Leírhatatlan.

Pénz és kilométerek:

Emlékszik még valaki arra, hogy ez az egész egy adománygyűjtő túra (is) volt? Minden felajánlott négy forintból 3,40-et egy ösz-töndíjalapba szántunk (jól tanuló, rászoruló, sportos polis), 60 fillért meg a túraköltségekre. A túrát kihoztuk saját zsebből (kb. 200-300 euróból meg lehet úszni három hetet Európá-ban), de jött felajánlás is: Doktor Péter és Cs. Úr adományozott eddig, de semmilyen módon nem vagyunk ellene, hogy utólag is bedobjátok az egy-kétszáz vagy -ezer forintjaitokat. John biztos hajlandó csinálni csinos kis útvonal-ábrázolást, amin jelölhető, hogy ki melyik szakaszt támogatta.

Ha egy egész évi ösztöndíj nem is jön most össze, a beérkezett összegeket a Szociális Bizottmány kezébe helyezzük, bízunk bölcs mérlegelésükben.

Summa summarum:

Amikor először vállalkoztam erre a túrára, tisztelettel vegyes csodálkozást váltottam ki az emberekből. Idén annyi történt még, hogy egyre többen jelzik – valóban inspirálta őket a sztori, és nem elképzelhetetlen, hogy egy alkalommal ők is csatlakozzanak, vagy hasonló utazásra induljanak.

Egy mese szereplőjének lenni, barátokat szerezni, kalandozni, sportolni, fogyni és iz-mosodni – ez így együtt több mint jó.

Ferenczi Isti, címzetes bolond

Üdv, gólyák!

Éreztétek jól magatokat a Politechnikumban!

JOKER

Földesné Hartmann Ibolya
Kalina Yvette
Ágoston Zsuzsa
Bálits Mihály
Balogh Olivér Bence
Báthori Emese
Galambos Dávid Dániel
Hetei Noel
Iványi Tamás
Juhász Orsolya
Kiss Bodza
Kravcsenkó Anna
Labrosse Dániel József
Lengyel Kristóf Sándor
Lukács Luca Alexandra
Mészáros Krisztina Fanni
Mondovics Áron Máté
Pécsi Zsuzsanna Eszter
Peták Kornél Mihály
Pumer Ádám Bence
Rozs Balázs Dávid
Simon Dominik Márk
Szolnoki Lea Anna
Vadász Levente
Yu Dániel Ingon

Déjà vu

Boncz Bernadett
Fábián Péter
Balázs-Piri Marcell
Bartha Gergely
Csanádi Balázs
Dobrádi Attila
Jagodics Martin
Kalmár Eszter
Kalmár Ida
Kertész Luca Sára
László Dorina
Lontai Dániel Márton
Mayer Simon
Miklósi Gábor
Moór Berta
Perger Viktória
Rakolcai Rebeka
Somogyi Tamás Dániel
Szabó Alexandra
Szalay Simon
Szigeti Borbála
Szigeti Marcell Máté
Szilágyi Benjamin Zoltán
Takács Márton Ábel
Vétek Richárd István
Vicsek Barnabás
Vincze Marianna Bianka

A Testkultúra Munkacsoport

PÁLYÁZATot

hirdet a Tornaház délutáni sportcélú használati jogáért

- **A pályázat célja:** a tömegsport támogatása.
- **A pályázat résztvevői:** A Politechnikum iskolapolgárai (diákok, tanárok, dolgozók), egyének és csoportok.
- **Pályázható helyek:** A Tornaház összes szabad terme (nagyterem, többcélú terem, kisterem).
- **Pályázható időszakok, napok, időpontok:** kedd: 16:00-17:00, csütörtök: 15:30-17:00, péntek: 15:30-17:00.
- **További tudnivalók:**
 - A tanórák, a Poli-kalendáriumban előre meghirdetett nagyobb sport- és iskolai rendezvények, a házibajnokságok, a szakkörök és a rendszeres gerinctorna-foglalkozások elsőbbséget élveznek.
 - A nem megfelelően működő sportkörök (rendszerrelenség, létszámhiány, lanyhuló érdeklődés) lehetősége megszűnik.
 - Minden saját hibából, gondatlanságból elkövetett károkozásért az igénybevevők tartoznak felelősséggel.
 - Pályázati úrlap a Testkultúra-munkacsoporttól igényelhető.
- **A pályázat benyújtásának határideje: szeptember 24., péntek 14:30**
- **A pályázat elbírálása:** A határidőt követő 5 munkanapon belül. Amennyiben egy helyre és azonos időpontra többen pályáznak, akkor a munkacsoport igyekszik mindenki számára megnyugtató döntést hozni.

Politechnikum, 2010. szeptember 09.

A TESTKULTÚRA MUNKACSOPORT

A POLITECHNIKUM KOORDINÁCIÓS BIZOTTMÁNYA

pályázatot ír ki diákok számára

GÓLYABÁL

szervezésére

A pályázat tartalmazza

- a hetedikes és a bejövő kilencedikes osztály részvételével október 22-én megrendező Gólyabál programjának tervét,
- a részletes feladatleírást, az időkereteket, a tárgyi, személyi és anyagi feltételeket,
- minden program esetében név szerint a kijelölt felelőst!

A pályázók törekedjenek a polis hagyományok megőrzésére! (Esetleg újak megteremtésére!)

Pályázhatnak a jelenlegi 10-13. évfolyamba járó diákok csoportjai.

Határidő: szeptember 27. (hétfő).

A benyújtás módja: elektronikus úton (gyorgyi@poli.hu címre).

Eredményhirdetés: szeptember 30. (csütörtök)

Szakkörök – 2010-2011

Kedves diákok!

A szakkörökre a jelentkezési határidő szeptember 30. Jelentkezni a szakkört hirdető tanárnál lehet. Egy szakkör akkor indul el, ha legalább tíz fő jelentkezik. A jelentkezés egész tanévre szól. Ha a szakkör iránti érdeklődés/részvétel tartósan tíz fő alá csökken, akkor a szakkör megszűnik. A szakkörök október 4. után kezdik meg a munkát.

Jelentkezzetek minél többen!

Nagy Ilona szakmai koordinátor

Téma	Vezető	Időtartam	Időpont	Terem	Ki jön?
Másik Színház (haladó)	Majer Tibor	~150 perc	szerda 14:30- 17:00 (+olykor hétvégék)	Színház- terem	A csoport tagjai
FILMKLUB 11- 13 Kultuszfilmek „újszülötteknek”	Hartmann Ibolya	2-3 óra	Havi egy alkalom	A 22	A címben szereplő évfolyamokból a filmek szerelmei, akiket érdekelnek az elmúlt évtizedek kultuszfilmjei, s maguk is hoznak majd ilyeneket.
K.A.K.T.U.Sz. Anime és animációs szakkör	Basa István	90 perc	Minden második péntek 15:00-tól	A 17	Mindenki, akit az animék és általában az animáció, ani- mációs filmek érde- kelnek, és szeretne egy nyitott, kedves közösségben többet tudni róluk.
Acting class	Richard Rifkin	90 perc	Hétfő v. csütörtök 14:30- 16:00	A 25	Olyan gyerekek, akik meglehetősen jól tudnak már angolul, és érdekli őket a színjátszás
Zene szakkör	Preisznér Miklós	45 perc vagy több	Szerda	A 22	Az érdeklődőktől függően lehetőség van közös zenélésre és/vagy a zenéről szóló beszélgeté- sekre, műelemzésre

Énekkar	Bánfalvi Zsófia	90 perc	Péntek 14:30-16:00	A25	Mindenki (diák és tanár is)
Másik Színház kezdő tagozat	Fekete Ádám	90 perc	Kedd 14:30-16:00	A25	A tavalyi munka folytatása miatt új tagfelvétel csak indokolt esetben, egyeztetés után
„Pacsirtanyelv aszpikiban” – Érdekes zenék kíváncsi embereknek a könnyűzene elmúlt 50 évéből	Fekete Ádám	90 perc	Péntek 14:30-16:00	Valahol	Bárki
Művészfilmek angolul	Urszinyi Lili	135 perc	Háromhete	A25	Bárki, aki érdeklődik a művészfilmek iránt (filmnézés: angol nyelven, megbeszélés: magyarul)
Földrajz érettségi előkészítő	Nádasdi Zsuzsa	45 perc	Egyeztetés szerint	A 26	Aki szeretne földrajzból érettségi vizsgát tenni, vagy szeretné elmélyíteni tudását.
Gerinctorna	Láng Andrea	2x45 perc	Hétfő, szerda: 14:30-15:15	Tornaház Többcélú vagy Kisterem	Kati néni beutaltjai, meg aki fontosnak tartja a prevenciót.
Röplabda vagy játék (pl. partizán, kidobós stb.)	Boncz Betti	90 perc	Hétfő: 15:30-17:00	Tornaház Nagyterem	Bárki, aki motivált és fejlődni szeretne.
Kosárlabda	Bakacsi Zoltán	90 perc	Szerda: 15:30-17:00	Tornaház Nagyterem	Bárki, aki egy kicsit is járatos ebben a sportágban.
Ötlabda (Bajnokságszerűen fognak a csapatok egymás ellen játszani. Az öt sportág: a kosár-, tollas-, röplabda, labdarúgás, asztalitenisz. Mivel mindenki mindenki-vel játszik majd, így az egész évet ki tudja tölteni.)	Fábián Péter	90 perc	Kedd 14:30-16:00	Tornaház Nagyterem	Háromfős csapatok, de minden csapatban kell lennie legalább egy lánynak (max.:14 csapat)

Behind the line – Angol nyelvű dalszövegek fordítása, elemzése; ismerkedés a kulturális közegükkel	Bánfalvi Zsófia	90 perc	Megállapodás szerint	Bárhol	Bárki
Érettségi felkészítés és tehetséggon-dozás infor-matikából	Szmeskó János	90 perc	Megállapodás szerint	Informatika-terem	10.-13. évfolyamosok
Író-olvasó Önképző	Hargitai Bea	90 perc	Péntek 7.-8. óra	B épület 2. emelet	Bárki a 9-13. évfolyamról
Matematika szakkör	Regös Pál	90 perc	Kedd du.	Valahol az iskolában	Azok, akik érdeklődnek a számok, a fejtörők, a matematika világa iránt
Természetjárás – városismeret	Barta Géza	Átlagban heti 90 perc	Péntek du., ill. hétfőgén	Az iskolában és a természetben	Akik nem riadnak meg egy kis gyaloglástól
Képesség-fejlesztő szakkör	Oláhné Nádasdi Zsuzsa	90 perc	Megállapodás szerint	Bárhol	Mindenki, aki tanulási gondokkal bír

COME JOIN THIS VERY SPECIAL ACTING CLASS GIVEN IN ENGLISH FOR THE FIRST TIME AT POLI

Learn to act and have fun at the same time

This special exciting class will be given by professional actor/director/writer Richard Rifkin who has been working for many years in theatre, movies, TV and radio both in the USA and Europe. He is very happy to be able to share his experience with Poli students this semester.

"I did a sample class at the end of last semester and was so very happy to see some real talented and interested students at Poli. I look forward to seeing some of you again and new students also."

-Richard Rifkin

Students talk about the introduction class during Language Theme Week-
"The last of the week was acting class with Richard Rifkin and it was the best program of the week by far!" - Cs.M.

"I went to Richard Rifkin's Acting Workshop which was new, exciting, of course Acting, but still more. It made a deep, deep impression on me." - B.B.

Some of the things we will do in class include...

Improvisations

Theater Games

Scene work

**Creating real characters you want to play
and more**

The first class will meet in the first week of October.

YOU CAN ASK ANY QUESTIONS OR JOIN THE CLASS BY CONTACTING

**Agnes Herendi, English teacher - contact her in person at the school
herendia@poli.hu**

OR

**Richard Rifkin by calling 06 30 324 0985
rifkinhollypest@yahoo.com**

IRODALMI HÁZI VERSENY

Minden Poligráfban fellelhető egy (főleg) irodalommal kapcsolatos kérdéssor, amelynek (helyes) megválaszolója az adott hónapban jelest kapnak művészetismeretből.

Érdemes egy kicsit nyaggatni a családot, és együtt küszködni a feleletekkel, majd határidőre leadni a művészettanárnak vagy a könyvtárosnak, esetleg e-mailben elküldeni a [jjudit\[kukac\]poli.hu](mailto:jjudit[kukac]poli.hu) címre.

A szeptemberi válaszok leadási határideje: 2010. szeptember 27.

SZEPTEMBERI forduló

I. Olümposzi fáma (22 pont)

1. Ki a zeneszerzője az Erinnuszeket is megverselő *A magyarokhoz* című Berzsenyi-ódának?
2. Az Erinnuszek, a bosszúállás ádáz istenei gyötörték az apagyilkosokat, esküszegőket (pl. Oidipuszt vagy Oresztészt, aki megölte az anyját és a nagybátyját). Ki írt drámát a 60-as években Oresztész és testvére történetéről szabad átköltésben? Mi a mű címe? (2)
3. Iphigénia – Oresztész halottnak hitt nővére – története Goethét is megihlette. Drámát írt *Iphigénia Taurisban* címmel? Ki fordította a 20. században magyarra a művet? (1)
4. Az Erinnuszek szívesen fogadtak nárciszkoszorút engesztelésül. A nárcisz Narkisszosz véréből fogant. Narkisszosz világra szóló szépség volt, akibe mindenki, aki látta, beleszeretett. Többek között Ékhó is, aki a viszonzatlan szerelem okán érzett fájdalomában elvesztette beszélőképességét is, csak ismételni tudta, amit mások mondtak neki. Melyik magyar költő írt verset a visszhangról a 18. században? Mi a vers címe? (2).
5. Narkisszosznak mérhetetlen gögje lett a veszte. Kire mondjuk, hogy nárcizmusban szenved?
6. Danaosz király lányai, a danaidák nászéjszakájukon megölték férjüket, ezért bűnhődésül az alvilágban egy lyukas hordóba kellett vizet hordaniuk. A 20. században többen is merítették ihletet ebből a mítoszból. Nevez meg egy nyugatos költőt és egy magyar írónőt, aki a hetvenes években dolgozta fel a Danaida-történetet! (2)
7. Filemon és Baucis mítosza az örök szerelemről szól. Mivé változtak haláluk után? (1)
8. Midász király mítosza is vonzotta a művészeket. Egyszer a hálás Dionüszosz megígérte neki, hogy teljesíti egy kérését, bármi legyen is az. Mit kívánt Midasz király a bor istenétől? Ki írt magyar regényt erről a történetről a XIX. és a XX. század fordulóján? Apollón is ismerte a frígiai uralkodót. Egy alkalommal nagyon megharagudott rá, amikor Midász úgy vélekedett, hogy Pán pásztoristen egyszerű pásztorsípja szebben zeng Apollón aranylantjánál. Hogyan büntette meg Apollón Midász a kéretlen zsűrizésért? (3).
9. Midászt az ázsiai Gordiosz király fogadta örökbe és tette örökösévé. Az ő nevéhez a *gordiuszi csomó* kifejezés kapcsolódik. A jóslat szerint aki a csomót meg tudja oldani, az lesz egész Ázsia királya. Ki vágta át a gordiuszi csomót kardjával? (1)
10. Egy erdélyi író drámát írt a 20. században Nagy Sándor hadjáratának egyik híres epizódjáról. Mi a mű címe és ki a szerző? (2)
11. Milyen lény az egyiptomi eredetű Szfinx? A görög mitológia szerint Théba városát pusztítja, amíg valaki meg nem fejt találós kérdését. Mi ez a talány? Mi a válasz? Ki fejté meg? (4)
12. Homérosz szerint Európé apját Phoinixnek hívták. Phoinix krályról egy ókori országot neveztek el, ami valószínűleg a pénz feltalálásának és az első betűírásnak a helyszíne. Melyik ez az ország? (1)
13. Ki volt az a görög király, akinek a trójai háború utáni hazatérésében Pallasz Athéné segített.

II. Villámkérdések

1. Mi Konstantinápoly mai neve?
2. Mi Irán régebbi neve?
3. Mi Offenbach egyetlen operájának címe?
4. Mi volt a foglalkozása Gullivernek?
5. Mi volt Kolumbusz zászlóshajójának neve?
6. Ki volt az ördög hegedőse?
7. Melyik dráma főszereplőjének volt természetellenesen hosszú orra?
8. Mit jelent a „Szálem alejkum!”?
9. Melyik magyar város volt az Árpád-házi királyok koronázó városa?
10. Milyen versformában írta költeményeit Petrarca?
11. Ki tervezte a Nyugati pályaudvar vasszerkezetét?
12. Mire használták a XVII. századig a burgonyát Európában?
13. Mi a skála szó eredeti jelentése?
14. Melyik ünnepet nevezi a magyar néphagyomány pirosnak?
15. Melyik hadvezér győzött Marathonnál?
16. Ki hajózta körül először Afrikát?
17. Ki volt a becsületrend alapítója?
18. Ki volt a Patyomkin páncélos című film rendezője?
19. Hogy nevezik a hegedű olaszországi városát?

Helyesírási verseny

2010. október 4-én, hétfőn

meg lehet tudni,

ki a Politechnikum

legjobb helyesírója

– függetlenül attól, hogy milyen
korú, nemű, családi állapotú stb.

az illető.

Jelentkezni

október 1-jéig lehet

valamelyik kommunikáció-

vagy művészettanárnál,

esetleg a könyvtárosnál.

Ne mulassza el senki a

lehetőséget!

English Corner

intro

Zero-year

Happy new school year to everyone, and good luck to all Déjà Vu, HaRibó and Manna students with their English studies!

This year, every zero-year group will write articles in the English corner as one of their projects. Here are the deadlines for the different groups:

8 October (Fri)	Csiga's group
12 November (Fri)	Ágnes&Ági's intermediate group
10 December (Fri)	Edina's group
14 January (Fri)	Ágnes&Ági's pre-intermediate group
11 February (Fri)	Anna's group
29 April (Fri)	Lili's group

We are looking forward to reading the articles – of course, anybody else is welcome to publish their work here.

Bloopers

magániskola = publess school

vocational school = levelező iskola

vandal = be song

opt for = arabok

public school = köziskola

P.S.

Ági's 11th graders wrote about their summer, but due to some technical problems, publishing had been postponed. Stay tuned, though!

Kedves Kolléga!

Bringázz a munkába!

Hosszú a hét, rövid a hétvége?

*Fordíts, bringázz hétköznap is,
bringázz a munkába!*

BAM! kampánynyitó utcabál

Az őszi BAM! kampány rendhagyó utcabállal veszi kezdetét szeptember 16-án 17 és 21 óra között; helyszíne a frissen felújított Ditrői Mór utca, közvetlenül a Vígyszínház szomszédságában. A BAM! utcabálon kerékpáros Goldsprint verseny, Balatonkerülés aszfalton, ügyességi bemutató és az est záróakkordjaként Buppa és a Tour de Funk koncert lesz látható.

Ezt követően szeptember 17 és október 22 között lehet a www.bam.hu oldalon regisztrálni annak, aki vállalja, hogy az adott időszakban minimum 8 alkalommal kerékpárral megy munkahelyére. A résztvevők értékes nyereményekért versenyeznek, amelyeket a kampány lezárultával – többek között – a legtöbbet kerékpározó munkatárs, és legtöbb kerékpárost megmozgató munkahely cím győztesei vihetnek haza. A többiek sem maradnak ajándék nélkül, hiszen minden, a feltételeket teljesítő résztvevő garantált nyereményt kap.

A Politechnikumban már öt csapat alakult a korábbi BAM! fordulók során, de csatlakozni egyikhez-másikhoz, illetve új csapatot alakítani bárkinek módjában áll most ősszel is, csak az a lényeg, hogy biciklivel közlekedjen.

Nyeregbe, Kolléga!

Kiállítás a budapesti kerékpározás kultúrtörténetéről

FreeCikli címmel a budapesti kerékpározás kultúrtörténetét bemutató kiállítást rendez a Budapesti Történeti Múzeum Kiscelli Múzeuma ősszel.

A szeptember 4-től november 14-ig megtekinthető kiállításon grafikák, fotók, útmutató könyvek, plakátok, kisnyomtatványok, szabályrendeletek, filmhíradó-részletek, valamint antik és jelenleg is használatban lévő kerékpárok elevenítik fel a fővárosi kerékpározás történetét a XIX. század második felétől napjainkig – olvasható a tárlat ismertetőjében.

A kiállítás három témakör köré csoportosítva mutatja be a nagyvárosi kerékpározás kultúrtörténetét. Az első egység a „vasparipának” a polgári társadalom egyik szórakozási eszközeként történő megjelenését, meghonosodását mutatja be korabeli újságcikkek, fotók és könyvek segítségével. A második egység a női emancipáció és a kerékpározás összefüggéseit láttatja a XIX. század végén és a XX. század elején. Végül a Kiscelli Múzeum kriptája ad helyet a kiállítás harmadik részének, mely a kerékpáros sportot, valamint a kortárs kerékpáros divatot és szubkultúrát (például a futár szubkultúrát) és ennek reprezentációs színtereit (romkocsmák, közterek) mutatja be. Ugyancsak itt állítják ki azokat a fotókat és tárgyakat, melyek a kerékpáros közlekedés tömegmozgalommá válását mutatják be (a Magyar Kerékpáros klub akciói, Critical Mass felvonulások).

A kiállításon az archív fotók, plakátok, könyvek mellett mintegy száz, jórészt magányújtóktól származó kerékpár is látható lesz, melyek közül több egészen különleges darab – olvasható a múzeum beharangozójában. (MTI)

Aranyképek

- A mű egész hangulata passzív módon van megírva.
- Egyáltalán nincs a műben csicsázás.
- Versében nem a felszínesség, a bátortalság és nem is az ismeretlen, homályos dolgok vannak jelen, hanem az olyan érzelmek, melyek mély nyomot hagynak az emberben, sőt szerepet játszanak az ember életében.
- [Anyegin] talpra esetlen.
- Az Anyegin bemutatja az orosz élet akkori életmódját.
- Nehéz idők voltak akkoriban Oroszországban, magázták egymást az emberek.
- Magyarországra később ér el ez az időszak.
- A kép története önmagáért beszél.
- Színes a beszédhasználat.
- Fa és meszelt fal érzésem támad tőle.
- Ha nem lenne rajta ez az ember, akkor szólhatna egy csendes életéről ez a kép, mivel abban a műfajban csak gyümölcsöket, amit itt is fellelhetünk, ami előtte hever egy kosárkában.
- A barokk különlegessége az ellentéteken is alapult, ami itt olyan túlnyomós mértékben nem tapintható, talán egy dolgot ki lehet emelni, hogy ugye félmeztelen az ember. A fél melle kint van, a másik oldalon pedig köpeny vagy takaró borítja.
- Előtte gyümölcsök, a fején levelek, az itala bor, ami szőlőből kivitelezhető, tehát az egész kép természet közele.
- Ezek miatt a kritériumok miatt annyira barokk ez a kép.
- A vízben lévők közül egy ember van, akin egyértelműen látszik, hogy nő, alakja ki is van emelve a többi „élő halott” közül.
- Lent a földön már a lelkét kilehelt állapotban lévő férfiakat láthatjuk.
- [A romantika] gyakran ábrázol a romokkal való érzelmekeltést.
- A bal oldali férfiről már le is tépték a ruháját, ezen a férfin látható, hogy mennyire fontos a test ábrázolása, az izmok elnagyolása.
- Szerintem ezzel azt akarja mondani, hogy a lány rossz sorsban van.
- Látszik a középben lévő alak arcán, hogy nem vár reményt attól, hogy megmeneküljenek.
- A kép valószínűleg kitaláció, nem egy valós eseményt mutat, ugyanis a függőnnyel ezt jelképezi.
- A kép Vermeer festészetszeretétét mutatja be, szinte egy csendélet látható, ahogy egy nyugodt kis szobában ülve az csinálja, amit a legjobban szeret: fest.
- A romantika festészetről tudjuk, hogy a tizenkilencedik században volt stílusos.
- Ebben a korban pedig átestek arra a pont-ra...
- A kép részletessége fokozatosan lankad.
- Ha sokáig nézzük a képet, sőt első ránézésre is elképesztő az az erő a színhatások miatt, ami kiáramlik ebből a történetből.
- Nem tudjuk, hogy pontosan hol játszódik a cselekmény. Az ágy miatt először egy szobának tűnik, de az én szobámban például ritkán van ló.
- A homlokán a fény megcsillan, ez is a koncentrációra utal.
- Főként a haja arányos.
- A kép álló helyzetben készült, azaz nincs mozgásban.
- A cselekvések váratlan történése [jellemző].
- Ez csak a legtöbb képre volt igaz.
- Az utolsó két sorban rejtett erotika van eldugva.

KARL DRAIS JÁRÓGÉPE 1817-BEN

Tartalom

A tavalyi díjazottak.....	2
A Politechnikum vezérkara.....	3
Iskolabírószági hírek	4
Nomád tábori emlékek	6
Surányi Anna lengyelországi élményei ...	10
Ferenczi Isti biciklis naplója	12
Gólyanévsor.....	16
Tornaházi pályázat	17
Gólyabál-szervezési pályázat.....	17
Szakköri kínálat	18
Irodalmi háziverseny	22
Helyesírási verseny.....	23
Angol sarok	24
BAM-felhívás	25
Kiscelli kiállítás.....	26
Aranyköpések	27

A Poligráf-illusztrációk
biciklis képek innen-onnan.

Szeptember 22-én Critical Mass demonstráció lesz Budapesten. 18:30 és 19:30 között a pesti Nagykörúton lesz a felvonulás a Jászai Mari tér és a Petőfi híd budai hídfője között a forgalomban, a KRESZ szabályok betartásával, útlezárások nélkül. Ezt követően 20 órakor az Erzsébet téri Gödörnél bringaemelés.

A Közgazdasági Politechnikum lapja
Poligráf

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Felelős kiadó: Diósi Alojzia

Felelős és tördelő szerkesztő: Jakab Judit

Postacím: 1096 Budapest, Vendel utca 3.

e-mail: jjudit@poli.hu, internet: www.poli.hu, helyi hálózat: P:\poligraf

Készül az A-Z Buda CopyCAT Kft sokszorosító műhelyében